

Anna Mróz
Miljö- och hälsoskyddsinspektör
Telefon 08-508 28 917
anna.mroz@miljo.stockholm.se

Till
Miljö- och hälsoskyddsnämnden

VÄGVERKETS ÖVERKLAGANDE AV MILJÖ- OCH HÄLSOSKYDDSNÄMNDENS BESLUT OM SKYDDSÅTGÄRDER I SAMBAND MED ANLÄGGANDET AV VÄGDAGVATTENDAMMAR VID NYA E18

Remiss från Länsstyrelsen i Stockholms län

Förslag till beslut

- 1 Avstyrka bifall till överklagandet.
- 2 Åberopa förvaltningens yttrande som svar på remissen.

Gunnar Söderholm

Gustaf Landahl

Sammanfattning

Länsstyrelsen i Stockholms län har begärt att Miljö- och hälsoskyddsnämnden yttrar sig över Vägverkets överklagande av nämndens föreläggande om skyddsåtgärder i samband med anläggandet av vägdagvattendammar vid nya E18. Överklagandet gäller en av beslutspunkterna i nämndens föreläggande som anger längre gående krav på rening av vägdagvattnet än vad Vägverket åtagit sig i sin anmälan.

Som grund för överklagandet anför Vägverket dels att förvaltningens handläggning av ärendet skett utan kommunikation med verket dels att de ställda kraven i föreläggandet är orimligt stränga. Mot bakgrund av detta har Länsstyrelsen bett Miljö- och hälsoskyddsnämnden att förutom ett allmänt yttrande över Vägverkets synpunkter i överklagandet även redogöra för sin inställning till huruvida 17 § förvaltningslagen

(1986:223) varit tillämplig i det aktuella ärendet. Länsstyrelsen önskar även att få ta del av de riktlinjer som åberopas i nämndens beslut.

Miljöförvaltningen anser att Vägverkets påstående, att handläggningen av ärendet skett utan kommunikation med verket, är grundlöst då förvaltningen vid tre tillfällen deltagit i möten där det aktuella ärendet diskuterats. Vad avser Länsstyrelsens fråga, om 17§ förvaltningslagen (1986:223) varit tillämplig i det aktuella ärendet, bedömer förvaltningen att ytterligare kommunikation enligt förvaltningslagen inte har varit nödvändigt eftersom beslutet i stort överensstämmer med dels de synpunkter som förvaltningen framförde vid de nämnda mötestillfällena dels med Vägverkets önskemål om att få ett besked om vilka föroreningshalter de har att ”rätta sig efter”. Grunden för den överklagade beslutspunkten är dessutom villkoret i regeringens beslut om tillåtlighetsprövning för nya E18 och inte några av de uppgifter/synpunkter som inkommit till förvaltningen.

Vad avser det förelagda kravet på en längre gående rening anser förvaltningen inte att det är orimligt mot bakgrund av att Igelbäcken, som är den recipient som föreslås ta emot det renade trafikdagvattnet, är en av Stockholms mest skyddsvärda recipienter samt att kravet baserar sig på villkoret i regeringens beslut om tillåtlighetsprövning för nya E18. Ett villkor som anger att trafikdagvattnet får släppas till Igelbäcken under förutsättning att det sker *efter godtagbar rening* och att ... *vatten med minst samma renhetsgrad som bäckens nuvarande vatten...* ska tillföras bäcken vid torrperioder.

Bakgrund

Den 9 mars 2007 mottog Miljöförvaltningen en anmälan från Vägverket gällande två dagvattenanläggningar som Vägverket planerar att bygga för omhändertagande av dagvatten från nya E18, en trafikled som ska ersätta nuvarande E18/Kymlingelänken vid Järvafältet och som idag saknar reningsåtgärder för vägdagvatten.

Enligt Vägverkets anmälan har man för avsikt att utforma de anmälda dagvattenanläggningarna som öppna dammar med ett utflöde i öppna diken som avleder vattnet till Skogvaktarkärret (en våtmark som under pågående år restaureras av staden för att öka den biologiska mångfalden i området) innan vattnet slutligen når Igelbäcken. Dammarna planeras även att dimensioneras och utformas så att föroreningsbelastningen efter rening ska vara av mindre omfattning än idag.

Utifrån de uppgifter som Vägverket angett om föroreningshalterna i vägdagvattnet som ska ledas till Igelbäcken har förvaltningen dock bedömt att reningen i de två dammarna som anmälan avser inte kan betraktas som tillräckligt godtagbar för att detta vatten ska kunna släppas till Igelbäcken.

Förvaltningens bedömning bygger på regeringens beslut om tillåtlighetsprövning för nya E18 (bilaga 1) enligt vilket vägdagvattnet ska uppfylla följande villkor innan det får avledas till Igelbäcken:

”Dagvatten från vägen får släppas ut i Igelbäcken endast efter godtagbar rening. Vid torrperioder skall vatten med minst samma renhetsgrad som bäckens nuvarande vatten tillföras bäcken i sådan mängd att känsliga arters möjligheter att fortleva i sina naturliga livsmiljöer säkerställs.”

För att vägdagvattnet från nya E18 ska uppfylla ovanstående villkor innan det avleds till Igelbäcken har förvaltningen genom ett delegationsbeslut (bilaga 2) förelagt Vägverket att vidta längre gående reningsåtgärder än de som Vägverket åtagit sig i sin ansökan:

- a) *Metallhalterna i trafikdagvattnet efter rening får inte överstiga klass 2 (låga halter) enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder för sjöar och vattendrag. Observera att dessa riktlinjer ska innehållas redan innan vattnet mynnar ut i Skogsvaktarkärret.*
- b) *Ett katastrofskydd ska anläggas som skydd mot spill vid en eventuell olycka.*
- c) *Ett kontrollprogram för dagvattendammarna ska tas fram.*

Om Vägverket väljer att avleda trafikdagvattnet till Järva dagvattentunnel, istället för att rena dagvattnet så att det uppfyller Naturvårdsverkets klass 2, ska samråd hållas med Sollentuna kommun angående eventuella skyddsåtgärder som begränsar trafikdagvattnets påverkan på människors hälsa och miljön.

VÄGVERKETS ÖVERKLAGANDE

Vägverket har överklagat punkt a) i Miljö- och hälsoskyddsnämndens delegationsbeslut till Länsstyrelsen i Stockholms län (bilaga 3). Verket yrkar i första hand att ärendet återvisas till Miljö- och hälsoskyddsnämnden för fortsatt handläggning då man menar att handläggningen av ärendet skett utan kommunikation med den som ärendet berör, dvs Vägverket. Som grund för detta yrkande anför man en allmänt gällande princip inom förvaltningsrätten att ett betungande föreläggande inte kan riktas mot någon utan att denna fått tillfälle att yttra sig i ärendet.

I andra hand yrkar Vägverket att Länsstyrelsen ändrar föreläggandet med avseende på punkt a) och istället fastslår StormTacs riktvärden för dagvattenutsläpp till mycket känsliga recipienter. Det vill säga riktvärden som SWECO VIAK AB (nedan kallat SWECO) använt sig av vid dimensioneringen av de planerade dagvattendammarna.

VÄGVERKETS YRKANDE OM INHIBITION

Vägverket har även framställt ett yrkande om att Länsstyrelsen omedelbart ska upphäva nämndens förordnande om att det överklagade beslutet ska gälla även om det överklagas.

Verkets yrkande om inhibition har dock avslagits av Länsstyrelsen i ett delbeslut daterat den 22 augusti 2007. Motivet till Länsstyrelsens beslut har bl a varit att utgången av ärendet bedöms som ovisst, då skriftväxlingen i ärendet ännu inte är avslutad, samt att handlingarna i ärendet inte heller visar att beslutet med stor sannolikhet är felaktigt i sakfrågan.

LÄNSSTYRELSENS BEGÄRAN OM YTTRANDE

Den 12 juli 2007 mottog förvaltningen en begäran från Länsstyrelsen om att nämnden ska yttra sig över Vägverkets överklagande (bilaga 4). Förutom ett allmänt yttrande ombeds nämnden att redogöra för sin inställning till huruvida 17 § förvaltningslagen (1986:223) varit tillämplig i det nu aktuella ärendet. Länsstyrelsen vill vidare ta del av de riktlinjer som återopas i nämndens beslut under punkt a).

På grund av rådande semestertider samt att förvaltningen inte har delegation att yttra sig över remisser från Länsstyrelsen som gäller överklagningsärenden har förvaltningen inte haft möjlighet att svara inom den utsatta tiden, d v s den 13 augusti 2007. Med anledning av ovanstående har Länsstyrelsen gett nämnden uppskov med yttrandet t o m den 24 september 2007.

Förvaltningens synpunkter

Kommunikationen av ärendet

Den grund som Vägverket anför till sitt förstahandsyrkande, att ärendet ska återvisas till Miljö- och hälsoskyddsnämnden för fortsatt handläggning, är att handläggningen av ärendet skett utan kommunikation med Vägverket. Förvaltningen har svårt att förstå detta påstående då Vägverkets anmälan till förvaltningen har föregåtts av tre tillfällen då Vägverket, Stockholms miljöförvaltning samt övriga berörda parter träffats och samrått kring det aktuella ärendet. Från de två första av dessa mötestillfällen har Vägverket även översänt minnesanteckningar till miljöförvaltningen för kännedom. I minnesanteckningarna, som redovisas i bilaga 5a och 5b, återges även i grova drag förvaltningens ståndpunkt avseende den beräknade reningseffekten i de påtänkta dammarna. I bilaga 5a kan man t ex under punkt nr 4 utläsa att förvaltningen anser att halterna av bl a bly och koppar är för höga. Ett snarlikt uttalande finns även i bilaga 5b (tredje punkten uppifrån på sidan 4). Även förvaltningens tveksamhet till att låta dagvattnet från nya E18 ledas till Igelbäcken med anledning av de höga föroreningshalterna har noterats under andra punkten nedifrån på samma sida i bilaga 5b.

Miljöförvaltningens inställning, att de beräknade föroreningshalterna för ett flertal ämnen fortfarande efter rening i dammarna är alltför höga och att det med anledning av detta är

tvexsamt om vägdagvattnet kan avledas till Igelbäcken under dessa förhållanden, framfördes även under det tredje och sista mötet med Vägverket den 22 januari 2007.

Mot bakgrund av de diskussioner som förts mellan förvaltningen och Vägverket vid de tre tillfällena kan förvaltningen inte dela Vägverkets påstående att handläggningen av ärendet skett utan kommunikation.

Däremot medges att själva *beslutsformuleringen* i föreläggandet inte har kommunicerats med den sökande. Då innebörden i beslutet, att halterna av ett flertal parametrar behöver bli lägre för att vägdagvattnet ska kunna avledas till Igelbäcken, både stämmer överens med synpunkterna som förvaltningen framförde vid mötena med bl a Vägverket samt med verkets önskemål om att förvaltningen skulle ge ett besked om vilka föroreningshalter de har att "rätta sig efter" (bilaga 5a, punkt nr 5.1), samt att inget nytt tillförts ärendet som varit av betydelse för nämndens beslut, har förvaltningen inte kunnat se något behov av att kommunicera beslutsformuleringen.

17§ Förvaltningslagen (1986:223)

Vägverket tar även upp i sitt överklagande att Miljöförvaltningen haft samrådsmöte avseende Vägverkets anmälan med bl a Sundbybergs kommun och Stockholm Vatten AB (nedan kallat SVAB) samt haft kontakt med Sollentuna kommun, men att kontakt därefter inte tagits med Vägverket. Anledningen till att Miljöförvaltningen inte bedömt det som nödvändigt att på nytt kontakta Vägverket, i enlighet med 17§ förvaltningslagen (bilaga 6), anges nedan.

Vad avser mötet som nämns så var det ett möte som Stockholms miljöförvaltning, SVAB samt Järfälla kommun inbjöds till på initiativ av Sundbybergs kommun för att diskutera dagvattenrelaterade frågor kopplade till Stora Ursvik (ett exploateringsprojekt inom Sundbybergs kommun). Då denna fråga är närbesläktad med Vägverkets ärende, eftersom dagvattnet från bägge projekten föreslås avledas till Igelbäcken, ansåg förvaltningen att det var ett lämpligt tillfälle att i detta sammanhang även ta upp frågan om vägdagvatten från nya E18. Med anledning av att det under mötet endast togs upp uppgifter till diskussion som redan var välkända för Vägverket, så som t ex uppgifterna i det PM som tagits fram av SWECO på uppdrag av Vägverket samt regeringens villkor i tillåtlighetsprövningen för nya E18, och då det inte var några nya uppgifter som framkom som påverkade förvaltningens ståndpunkt, såg förvaltningen heller inga skäl till att behöva ta kontakt med Vägverket med anledning av innehållet i detta möte.

Kontakten som förvaltningen haft med Sollentuna kommun har sin grund i att Vägverket under mötena som föregick deras anmälan till förvaltningen framfört att de vill veta vilka föroreningshalter de har att "rätta sig efter" för att bedöma om vattnet kan tillföras Igelbäcken eller "om man måste leda vattnet med dykarledning till Järvatunneln" (bilaga 5a, punkt nr 5.1). Järvatunneln är en tunnel som avleder dagvatten till sjön Edsviken i

Sollentuna kommun och som Vägverket, fram till och med deras överklagande där detta alternativ avvisas, framhållit som ett reellt alternativ. Då förvaltningen mot bakgrund av detta hållit dagvattentunneln som en möjlig lösning som Vägverket skulle kunna tänkas välja istället för att vidta längre gående reningsåtgärder i enlighet med punkt a) i nämndens föreläggande, kontaktade förvaltningen Sollentuna kommun för att försäkra sig om att en sådan lösning inte skulle vara i strid med Sollentunas bestämmelser för sjön Edsviken. Då detta inte var fallet såg inte förvaltningen i det här fallet heller några skäl till att ta upp detta samtal med Vägverket innan beslutet fattades.

Vägverket framhåller även att Miljöförvaltningen remitterat anmälan till Länsstyrelsen och SVAB utan att informera Vägverket om remissvaren (finns att läsa i sin helhet i bilaga 3 i föreliggande tjänsteutlåtande). Remissvar som för Länsstyrelsens del i huvudsak anger att den planerade vattenverksamheten är av en sådan art att tillstånd inte behöver prövas av Miljödomstolen. Detta besked kan dock inte ha varit obekant för Vägverket då de i sin anmälan till förvaltningen själva anger (med hänvisning till Länsstyrelsen) att det förhåller sig på just det viset. Uppgifterna i Länsstyrelsens remissvar måste därmed anses vara uppenbart obehövliga för nämndens beslut. Vad avser SVAB:s remissvar så överensstämmer de framförda synpunkterna i stora drag med Miljöförvaltningens synpunkter. Att det förhåller sig på det viset har styrkt förvaltningen i sin *egen* bedömning men inte varit av någon betydelse för beslutet som grundar sig på villkoret i regeringens beslut om tillåtlighetsprövning. Remissvaren har med andra ord inte tillfört ärendet några nya uppgifter av betydelse för nämndens beslut.

Även om samtliga ovan nämnda kontakter/yttranden av givna skäl handlat om det föreliggande ärendet, så bedömer förvaltningen att ytterligare kommunikation enligt den 17 § förvaltningslagen (1986:223) inte har varit nödvändigt i det aktuella ärendet mot bakgrund av det som framförts, d v s att:

- beslutet i stort överensstämmer med de synpunkter som förvaltningen framfört vid mötestillfällena som föregick Vägverkets anmälan,
- beslutet i stort överensstämmer med Vägverkets önskemål om att få ett besked om vilka föroreningshalter de har att "rätta sig efter",
- beslutspunkt a) har grundat sig på formuleringen i villkoret i regeringens beslut om tillåtlighetsprövning för nya E18 och inte på några av de uppgifter/synpunkter som inkommit till förvaltningen,
- beslutet har uteslutande grundat sig på underlag som Vägverket haft tillgång till.

Riktlinjer för väg dagvattnet från nya E18

Den grund som Vägverket anför till sitt andrahandsyrkande, att Länsstyrelsen ändrar nämndens föreläggande med avseende på punkt a) och istället fastslår StormTacs

riktvärden, är att kraven i föreläggandet är orimligt stränga och i strid med Miljöbalkens 2 kap. 7§.

Förvaltningen är medveten om att kravet på att metallhalterna i trafikdagvattnet inte får överstiga klass 2 (enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder för sjöar och vattendrag, se tabell 1) efter rening i dammarna, är mer långtgående än vad som normalt brukar krävas för trafikdagvatten från vägnätet i Stockholm. Trots det menar förvaltningen att detta krav är motiverat med hänsyn till villkoret i regeringens beslut om tillåtlighet för nya E18 (bilaga 1).

Tabell 1: Metallhalter ($\mu\text{g/l}$) i klass 2, "låga halter", enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder för miljö kvalitet, sjöar och vattendrag (Rapport 4913, 1999).

Klass	Benämning	Cu	Zn	Cd	Pb	Cr	Ni	As
2	Låga halter	0,5-3	5-20	0,01-0,1	0,2-1	0,3-5	0,7-15	0,4-5

Regeringens beslut om tillåtlighetsprövning för nya E18 anger att trafikdagvattnet får släppas till Igelbäcken under förutsättning att det sker *efter godtagbar rening*. Som vägledning för vad som avses med godtagbar rening står det i villkorets andra mening att ... *vatten med minst samma renhetsgrad som bäckens nuvarande vatten...* ska tillföras bäcken vid torrperioder. Mot bakgrund av detta anser förvaltningen att kravet på en längre gående rening är nödvändigt för att efterkomma regeringens beslut.

Förvaltningen har särskilt tagit fasta på de omständigheter som kan uppkomma just i samband med torrperioder som omnämns i villkoret. Trafikdagvatten som uppkommer vid ett häftigt sommarregn efter en längre torrperiod kan t ex bilda en s k *smutspuls* (eng. first flush) som för med sig höga föroreningskoncentrationer till recipienten. Mot bakgrund av de höga föroreningshalter som Vägverket uppgett efter rening i dammarna har förvaltningen bedömt att ett ytterligare tillskott av föroreningar i form av en sådan smutspuls inte talar för att de anmälda dammarna skulle klara av att uppnå den renhetsgrad i trafikdagvattnet som krävs enligt regeringens beslut.

I tabell 2 visas de av SWECO beräknade halterna i trafikdagvattnet från nya E18 efter rening i dammarna. Enligt dessa beräkningar som baserar sig på SWECO:s riktvärden (s k StormTac-värden) och som utgår från årsmedelvärden som inte tar hänsyn till de extrema halter som kan uppstå i samband med extrema vädersituationer, så är halterna efter rening höga till måttligt höga enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder (Rapport 4913, 1999) för samtliga metaller utom krom och nickel medan halterna i själva bäcken är låga till mycket låga enligt mätningar utförda under år 2006.

Kravet på en mer långtgående rening är även motiverat med hänsyn till Igelbäckens känslighet som recipient då bäcken är ett av de mest skyddsvärda vattendragen i Stockholmsområdet. Att det förhåller sig på det viset beror på flera faktorer så som t ex att det är ett av få vattendrag som finns kvar i Stockholm då stadens tillväxt medfört att de

flesta vattendrag försvunnit eller kulverterats, att bäcken fortfarande är relativt orörd samt att den hyser ett för regionen unikt bestånd av grönling. En ytterligare faktor som gör den så skyddsvärd är att känsligheten för föroreningar är mycket större i strömmande vatten än i sjöar på grund av en sämre utspädning, en omständighet som kan medföra att även ett tillfälligt utsläpp kan skada växter och djur på en lång strömsträcka. Dessa olika faktorer har också bidragit till att det i ”Program för Stockholms vattenarbete 2006 – 2015” satts upp ett mål för Igelbäcken som säger att:

Inget ytterligare trafikdagvatten, varken renat eller orenat, från vägar med fordonstäthet >8000/dygn får ledas till Igelbäcken.

För föreliggande ärende motsägs dock detta programmål av det ovan nämnda villkoret i regeringsbeslutet.

Tabell 2: *Klassning av föroreningshalter i trafikdagvattnet från nya E18 enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder för miljö kvalitet, sjöar och vattendrag (Rapport 4913, 1999). Modifierad tabell hämtad från PM daterat 2007-02-02 (SWECO) som bilagts Vägverkets anmälan.*

	Pb	Cu	Zn	Cd	Cr	Ni	
	µg/l	µg/l	µg/l	µg/l	µg/l	µg/l	
Nya E18							Klas
Före damm D2	46	79	31	0.67	8.5	8	5
Efter damm D2	14	39	11	0.17	3.4	2.7	4
Före damm D3	48	80	33	0.70	9.1	8	3
Efter damm D3	14	40	11	0.18	3.7	2.8	2
Före Skogsvaktarkärret	7	16	47	0.21	3.5	3.1	1
Efter Skogsvaktarkärret	4	11	33	0.10	2.1	2.2	
Bräddning till Igelbäcken	7	16	47	0.21	3.5	3.1	
Igelbäcken							
Eggeby 2006 ¹ (medel)	0.6	2.3	4.4	0.01	0.8	2.4	
Eggeby 2006 ¹ (median)	0.5	1.9	2.5	0.00	0.6	2.2	

¹ Uppmätta halter ca 1500 m uppströms tillflödet av vägdagvatten som visar metallhalter i Igelbäcken under år 2006. Källa: SVAB.

Mot bakgrund av de redovisade omständigheterna;

- angivelsen i villkoret i regeringens beslut om tillåtlighetsprovning för nya E18 som säger att trafikdagvattnet får släppas till Igelbäcken under förutsättning att det sker *efter godtagbar rening* och att ... *vatten med minst samma renhetsgrad som bäckens nuvarande vatten...* ska tillföras bäcken vid torrperioder,
- risken för tillförsel av höga föroreningshalter till Igelbäcken som följd av en smutspuls som uppkommer i samband med nederbörd efter en längre tids uppehåll,
- att de beräknade föroreningshalterna i det renade vattnet redan är högre jämfört med halter som uppmätts i bäcken under år 2006 - trots att det i beräkningarna inte tagits hänsyn till betydligt högre halter som kan uppstå i samband med extremare vädersituationer,

samt

- den större känsligheten för föroreningar i vattendrag jämfört med i sjöar till följd av en sämre utspädning i strömmande vatten, en omständighet som kan medföra att även ett tillfälligt utsläpp kan skada växter och djur på en lång strömsträcka,

anser förvaltningen att det uppställda kravet under punkt a) i nämndens föreläggande inte är orimligt ur miljösynpunkt.

Merkostnaden för att klara de i föreläggandet angivna värdena uppgår enligt Vägverket till ca 250 000 – 300 000 kr. Vad avser nyttan av skyddsåtgärderna i förhållande till merkostnaderna för sådana åtgärder, i enlighet med Miljöbalkens 2 kap. 7 §, har nämnden bedömt i sitt föreläggande att kostnaden inte torde vara orimlig i relation till den totala byggkostnaden för det planerade vägbygget (som enligt Vägverkets långtidsplan beräknas uppgå till 3,9 miljarder kr) samt den miljönytta som därigenom kan uppnås. Detta påstående motsägs inte heller av Vägverket i överklagandet till Länsstyrelsen. Tvärtom understryker Vägverket att det snarare handlar om en principfråga för verket än en kostnadsfråga.

Övriga synpunkter

Nedan bemöts även några av SWECO:s synpunkter (PM 2007-06-07) som bilagts Vägverkets överklagande (bilaga 3).

Enligt SWECO har deras beräkningar av dammarnas dimensionering baserat sig på antagandet att belastningen på bäcken ska vara mindre eller lika stor som före exploateringen, ett antagande som uppges vara baserat på ett riktvärde som angivits av Stockholms stad. Utan att göra anspråk på att ordagrant återge det som sades vid mötena med bl a Vägverket kan förvaltningen minnas att vi vid ett eller flera av mötena framförde att vägdayvattnet från nya E18 absolut inte får försämra bäckens nuvarande vattenkvalitet. I samband med den diskussionen nämndes även att halterna i dagvattnet

ska vara lägre eller *i alla fall inte högre* än i nuvarande vatten. Förvaltningen beklagar att SWECO misstolkat formuleringen i detta uttalande som ett *riktvärde* då det inte har varit avsett som ett sådant. Däremot medges att förvaltningen höll med om att kvävehalten kunde vara dimensionerande, och därmed *lika stor* som före exploateringen för dammarna, eftersom förhöjda kvävehalter inte bedöms som ett stort problem i rinnande vatten.

SWECO gör även en jämförelse av de förelagda reningskraven för vägdagvatten från nya E18 med schablonhalter för villaområden. Då de angivna reningskraven anger lägre halter för ett flertal parametrar än vad som uppmätts i dagvatten från villaområden menar SWECO att det enligt dem är en sträng strategi som innebär att man generellt skulle behöva rena dagvatten från nya villaområden.

Förvaltningen vill här förtydliga att det på intet vis handlar om ett *generellt* krav utan om ett krav som baserar sig på de specifika omständigheter som är aktuella för just det här ärendet. Omständigheter som riskerar att medföra momentant höga föroreningskoncentrationer i trafikdagvattnet som tillförs Igelbäcken och som därmed riskerar att orsaka skador på växter och djur i bäcken. I övrigt bör förvaltningens skäl till de förelagda riktlinjerna framgå av det som redan framförts i tjänsteutlåtandet.

Slut

Bilagor

- Bilaga 1 Utdrag ur regeringens beslut om tillåtlighetsprövning för nya E18.
- Bilaga 2 Miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut (delegationsbeslut) daterat den 20 april 2007.
- Bilaga 3 Vägverkets överklagan av Miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut.
- Bilaga 4 Begäran om Miljö- och hälsoskyddsnämndens yttrande – remiss från Länsstyrelsen i Stockholms län daterat den 10 juli 2007.
- Bilaga 5a Minnesanteckningar från möte den 27 november 2006 mellan Stockholms Miljöförvaltning, Vägverket m fl.

- Bilaga 5b Minnesanteckningar från möte den 20 december 2006 mellan
Stockholms Miljöförvaltning, Vägverket m fl.
- Bilaga 6 17§ Förvaltningslagen (1986:223)